

Raamattu intohimona

Teologian tohtori Timo Laato kertoo olevansa kolmen työn tekijä. Suomessa hän toimii Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistyksessä (LSRY) pappina. Syyskuusta toukokuuhun Timo matkustaa kerran kuussa noin viikoksi Ruotsiin, jossa hän toimii Uuden testamentin opettajana Göteborgin seurakunta-akatemiassa (För samlingsfakulteten i Göteborg) sekä pastoraaliteologian opettajana Göteborgin Luther-säätiössä.

”En ole ikinä halunnut lokeroitua vain johonkin yhteen yhteisöön. Minulla on tietyt rajat, Raamattu ja luterilainen tunnustus, joiden varassa voin toimia ja tehdä yhteistyötä.”

”Tässä mielessä STI on ollut aivan loistavalla tavalla yhdistävänä tekijänä eri liikkeiden ja järjestöjen välillä. Olen myös sitä mieltä, että STI:n perustamisasiakirja on ollut suurena siunauksena ja hyvänä pohjana herätysliikkeiden yhteistyölle. Sen merkitys ei ole vain taannoisessa STI:n perustamisessa, vaan se voi toimia kaiken yhteistyön pohjana eri järjestöjen välillä.” Timo on ollut mukana STI:n toiminnassa jo 20 vuoden ajan ja toiminut vuodesta 1996 STI:n hallituksessa.

Rippikoulun innoittamana

Rippikoulu oli Timolle käänntekevä vaihe. Siellä uskonasiat kolahtivat hänelle toden teolla. Rippikoulun jälkeen hän tarttui Lutherin Galatalaiskirjeen selitykseen,

ja kahlassi sen innolla läpi saman tien kahteen kertaan. Hän syventyi myös Pieperin dogmatiikkaan ja luterilaisiin Tunnustuskirjoihin sellaisella antaumuksella, että todistuksen keskiarvo putosi 9.6:sta 8.2:een.

”Alun perin minusta piti tulla lakimies. Tämän jälkeen oli kuitenkin aika selvää, että minusta tuleekin teologi. Ja jos nyt valitsisin uudestaan, päätyisin samaan ratkaisuun, sillä teologia on intohimoni edelleen,” Timo innostuu. Hän kertookin olevansa luonteeltaan ihminen, joka haluaa ottaa asioista selvää, mikä on vaikuttanut osaltaan myös muuhun elämään. Innokkaana opiskelijana Timo viihtyi Åbo Akademin luentosalissa myöhään. Samassa luentosalissa hän tapasi vaimonsa, joka myös opiskeli teologiaa. ”Usein olimme viimeiset opiskelijat salissa”, Timo muistelee.

Raamatuntutkimusta työssä ja vapaa-ajalla

Raamatuntutkimus on Timolle paitsi työtä niin myös vapaa-ajan harrastus.

”Tällä hetkellä teen tutkimusta raamatullisesta pastoraaliteologiasta, mutta lähellä sydäntäni on edelleen myös Paavali-tutkimus, josta tein aikanaan Saksassa väitöskirjani.”

”Raamattu ei saa olla kuitenkaan vain tutkimuskohde, vaan se on minulle myös ratkaiseva jumalasuhteen hoitaja. Kristus on kirjoitusten täyttymys, ja sitä kautta oma



Kuva: Vesa Ruuhonen

jumalasuhteeni määräytyy”, Timo pohtii.

”Koetan lukea Raamattua niin, että keran vuodessa luen Uuden testamentin läpi kreikaksi ja Vanhaa testamenttia hepreaksi säännöllisesti.”

”Roomalaiskirjeestä on tullut minulle yksi tärkeimmistä ja rakkaimmista raamatunkirjoista. Nykyisin olen myös hyvin kiinnostunut vuorisaaressa. Erityisesti minua kiehtoo kysymys siitä, miksi saksalainen oppinut Dietrich Bonhoeffer kirjoittaa vasta vuorisaaressa kautta kokoneensa omakohtaisen kääntymyskokemuksen. Olihan hän jo silloin arvostettu teologian tohtori ja tunnustusliikkeen johtohahmo! Vuorisaaressa täytyy olla jotain Jumalan valtakunnan salaisuudesta”, Timo miettii.

Perhe-elämää ja haaveita

Timo asuu perheensä kanssa Nakkilassa maalaistalossa. Kaksi viidestä lapsesta on jo muuttanut omilleen, ja Timo kertoo odottavansa hieman pelolla sitä päivää, jolloin

viimeinenkin lapsi lähtee kotoa pois.

”Vapaa-ajallani on kivaa sählätä perheen kanssa. Maalaistalossa riittää puuhaa, ja lapsetkin ovat innokkaita ottamaan siitä vastuuta. Vajaan kolmen vuoden ajan olen myös tehnyt parannusta liikunnan suhteen. Mieluiten lenkkeilen ja uin”, hän kertoo.

Tulevaisuuden haaveensa Timo jakaisi kolmeen osaan: ”Itselleni toivoisin, että oppisin tuntemaan Raamattua yhä paremmin ja että sen elävä sanoma rakkaudesta tulisi näkyviin minussa ja asenteissani. Lapsilleni toivoisin, että he saisivat aina elää uskossa ja löytäisivät itselleen uskovat, hyvät puoliset. Toivoisin myös, että kirkossa teologit saisivat toimia omantuntonsa mukaan ja että kirkko saisi tarpeeksi hyvän itsetunnon toimia niin kuin kirkolle kuuluu.

Mariliina Metsävirta